

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine :

Italijanska kraljevina:	
Celo leto	Lir 10.—
Pol leta	" 5.—
Tri mesece	" 2.50
En mesec	" 1.—

Oglasi :

Oglasi na tretji strani	Lir 1.— za vrsto
Oglasi na četrti strani	" 0.75 za vrsto
Mali oglasi	" 0.05 za besedo
Znižane cene za letne naročnike.	
Posamezna št. 10 cent.	

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo in Upravništvo : Via Carducci št. 10, II. nad.

Naše težkoče.

Dasi mora dandanes vsak zaveden Slovenec tostran premirne črte priznati potrebo organizacije, je raztrošeno med ljudstvom mnenje, da je v sedanjih razmerah neizvedljiva.

Naravnost čudežni so ti pomislki, ako se jih pazljivejše smotri.

Pred vsem označajo sovražniki našega ljudstva vsako gibanje za organizacijo kot strankarstvo. »Strankarstvo pa«, tako se dalje izvaja, »je danes narodu škodljivo, ker ruši njegovo notranjo jedinstvo«. Nevedno ljudstvo ne opazi, da se zamenja nalašč dva pojma namreč »strankarstvo« in »organizacija«. Organizacija slovenskih stanov nima s strankarstvom prav ničesar opraviti. Ako se nam posreči ustanoviti zvezo slovenskih kmetov, slovenskih delavcev, slovenskih obrtnikov i. t. d. nam pač ne bode mogel nihče očitati, da rušimo jedinstvo naroda, ampak nasprotno, podpiramo in pospešujemo narodni življenjski proces.

Zopet nadaljni razlog za nekatere je »pariška mirovna konferenca«. Da, pred to avtoriteto se je treba odkriti in moliti jo! Ali je danes res še kak človek na Goriškem, ki bi imel zaupanje v to konferenco? Komu je do sedaj pomagala pariška konferenca? Vemo, da izvestni breznačajnejši izrabljajo svetost mednarodne konference in begajo ljudstvo, češ, da bi vsak korak k oživiljenju narodnega življenja, vplival na odločitev konference. Narodni šovinizem pa je v resnici povsod že tako razvel, da si zadnji berač v vasi predstavlja, da brez njegovega glasu Wilson ne bode mogel rešiti jadranskega vprašanja. Dočim je že davno jasno, da se reže v Parizu precej na debelo, je vendar med nami še dosti zapeljanih ljudi, ki zamenjavajo krajevno politiko s svetovno. Pozabljajo važno dejstvo, da bode krajevna politika vedno v naših rokah, svetovna ali mednarodna pa nikoli.

Oni, ki lovijo danes ljudstvo v svoje mreže, to dobro vedo, a radi tega molče trdovratno glede ureditve naših političnih in gospodarskih razmer na Goriškem kaza-

joč vedno s prstom v Pariz, dasi postaja danes vsem tesno pri srcu, ako premišljamo, kake posledice bode znala imeti za Evropo nezmožnost pariške mirovne konference.

Nadalje se marsikdo upira organizacijam sklicevaje se, da je to delo narodnih voditeljev. Ako ga vprašaš, kateri so ti narodni voditelji, ti povè imena bivših poslancev. Ne glede na to, da so do male izjeme skoro vsi bivši »narodni voditelji« izven naše dežele in se težko kedaj povrnejo, smatramo njihovo nekdanje mišljenje v primeri s sedanjimi razmerami za preoračeno. Pod avstrijsko vlado je bila njihova taktika izborna in njihovo delovanje je bilo narodu koristno, toda danes rabimo ljudi, ki stojè na drugačnem stališču. V dobi, ko se prelevljajo boji med narodi v stanovske boje, v boj med kapitalizmom in proletarijatom, bode treba zgraditi politiko goriških Slovencev na novi podlagi. Mož, ki bi to nalogo razumeli, se do sedaj ni še pokazalo. Bivšim narodnim voditeljem pa moramo vsaj do dneva nasprotnega dokaza to zmožnost odrekati.

Eno nam je danes dovolj jasno, da ne moremo namreč več hoditi po stari poti.

Konečni in najtežji pogrešek goriških Slovencev pa je pomanjkanje čuta odgovornosti.

Do danes ni še nihče pokazal poguma, da bi vstal in javno pobijal krive nazore med ljudstvom. Najuglednejši možje na Goriškem se preplašijo pri prvem ugovoru, mesto da bi udarili odločilno pot prepričanja in z železno voljo silili na reorganizacijo goriških Slovencev, kojim leze baš danes skozi vsa okna desorganizacija. Govori se pač tu pa tam o »zdravi podlagi«, a nihče se ne upa pojasniti, kaj umeje pod tem elastičnim pojmom.

Med tem pa zarod goriških Slovencev vidno propada. Akoravno se je našim nazorom spočetka povsod nasprotovalo, ne vidimo več daleč dneva, ko nas opraviči potek evropske zgodovine.

Zato pa gledamo zaupno v bodočnost in obžalujemo le dejstvo, da bode naša nadaljna zgodovina Goriškega njegove slovenske pre-

bivalce nepripravljene in desorganizirane.

Sicer pa prihajamo do prepričanja, da je treba res nekaj večje burje za goriškega Slovenca, da se vzdrami iz svoje sedaj res čudežne letargije. To bode brez dvojbe njegova rešitev, kajti drugače bi narodno življenje v stanovskih bojih pri nas popolnoma zadremalo.

Pred novimi dogodki.

Odgovor na nemške protipredloge je bil izročen dne 16. t. m. nemški delegaciji. S tem se je stopilo v nekak odločen stadij. Nemčiji sedaj ne preostaja drugega kakor sprejeti, ali pa pripraviti se na strašen boj na življenje in smrt.

Odgovor, ki je bil izročen nemški delegaciji razkazuje le nebistvene koncesije. Vzhodna Prusija ostane odtrgana, Alzacija in Lorena ste zgubljeni za vedno, vojna odškodnina ostane 125 milijardov i. t. d., pogoji torej ostanejo v obče poprejšnji. Ali se podpis izvrši ali ne, je danes za Nemčijo skoro vsejedno, ker ne uide velikanskim socialnim reakcijam. Ako podpiše mirovno pogodbo sedanja vlada, jo vržejo skoro gotovo nemški komunisti ali neodvisni socialisti, ako ga ne podpiše, ima pa vnovič vojno naglavi. Zopet pa ni dvomiti, da bi to priliko izrabili komunisti, da bi prišli na površje in podpisali mir. Nemčija pričakuje pomoči od bolševiške Rusije. Kaj se v tem ognjenem torišču godi, ne ve nihče. Nekateri trdè, da se bolševizem ojača, drugi pa mu prerokujejo skorajšnji konec.

Francoski minister Pichon je rekel med drugim v zbornici: »Blizamo se koncu. Bolševizem je danes zgubljen in to vedo tudi bolševiki sami. Povsod tudi na Jugu zgublja bolševizem tla. Med tem je dospela notranja desorganizacija, kot neizogibna posledica anarhističnega vladanja, do prave brezglavnosti. V Rusiji je vse desorganizirano.

Glede Odese opisujejo zadnje brzojavke položaj na sledeči način: »Vlada je v rokah strahovalcev in je podobna popolnoma anarhiji. Stremi se le za tem, da se bi sleklo do nazega meščanstvo v prilog de-

lavstva. Mestu je bila naložena vojna kontribucija 500 milijonov. Vsa krajevna trgovina je ustavljena; blago se razdeluje le med one, ki imajo zaslombo pri bolševikih. Mesto nima premoga, nima razsvetle in sploh nikakega dovoza».

Tako baje na Ruskem. V mnogih nemških mestih gotovo ni bolje. Kaj je mar človeku, ki se nahaja v obupnem položaju, ako vsplamti zopet vojna, poboj in strahovlada? Žalostno dejstvo današnjega časa je baš to, da živi veliko število ljudi brez dela in da se tudi ne izplača potegovati se za visoke zasluge in dobičke, ako ni možno danes predvidevati, kaj se zna zgoditi s premoženjem, ki si ga je marsikdo v potu svojega obraza pridobil. Potemtakem plovemo veliki negotovosti nasproti in rado vedni smo, kaj nam prinesejo bodoči časi.

Preobrat v Italiji.

V Italiji je ministerstvo demisioniralo. Orlando je zahteval zaupnico, a je ni dobil, oziroma je propadel z velikim številom glasov. To se pravi z drugimi besedami, da italijansko ljudstvo njegove politike ne odobrava. Pokazal se je preveč popustljivega pri reškem vprašanju, ali na kratko rečeno, ljudstvo je mnenja, da ni zadosti delal.

Sicer pa je ta prememba velike važnosti za notranje kakor tudi za znanje zadeve. Iz italijanskih časopisov je namreč posneti, da vlada med proletarskimi sloji, med uradničtvom in učiteljstvom velikanska nezadovoljnost. Radi večnega pada-

nja valute, pomanjkanja živil in surovin, je postalo povsod življenje težavno. Razun tega narašča brezposelnost od dneva do dneva, ker de mobilizirano vojsstvo ne najde takojšnjega ali primernega zasluzka.

Radi tega smo čitali zadnje dneve o stavgah, ki so se vršile po vseh večjih italijanskih mestih. Kuha se pa vedno naprej, dasi ni pričakovati, da bi prišlo do kake nevarne revolucije, ker se revolucionarna energija uporablja pri sedanjih izgredih.

Orlandova vlada ni znala v ničemer zadovoljiti ljudstva. Obljub je bilo vedno dovolj, a dejanja je bilo malo. Orlando je skušal odvrniti pozornost ljudstva od jugoslovansko italijanskega spora. Spočetka je bilo časopisom celo prepovedano omenjati kaj o tej stvari. No pozneje se ni dalo več prikriti pravega položaja in to ga je pokopalo. Pri zadnji otvoritvi zbornice je mož živel s svojo glavo še vedno deset let nazaj, ker je zahteval od zbornice, da se bi razpravljala vnanja politična vprašanja v tajnem odseku. To je bila zahteva, ki se je ni moglo opravičiti, kajti vsakdo je vedel, da se Orlando ni posrečilo rešiti spora med Italijo in Jugoslavijo. Da se bi moglo nezmožnost opravičiti, je absurdno. Radi tega je tudi večina zbornice bila prepričana, da je treba na vodilnem mestu novih mož. Kako se bode to zgodilo, je vprašanje nekaj dnevov. Nadaljni potek italijanske zgodovine bode vsakakor odvisen od novih mož, ki bodo imeli sicer jako težko stališče, ako se pomisli, da je Orlando marsikaj zamudil, marsikaj le na pol opravil in dosti tudi zagrešil. Radi tega je vredno gledati s pozornostjo na daljni razvoj dogodkov v Italiji.

Razgled po svetu

Clemenceauovo pismo grofu Brockdorff-Rantzauu.

PARIZ, 17. Zavezniki in pridruženici so izročili nemškemu delegatom, razun odgovora na njihove protipredloge, tudi pismo, ki se glasi: Gospod predsednik! Zavezne in pridružene vlade so zelo resno proučevale pripombe nemške delegacije k mirovni pogodbi. Odgovor nemške delegacije protestira proti mirovnim pogojem, češ, da so v nasprotju s pogoji, po katerih je bilo podpisano premirje od 11. novembra 1918 in da gre za nasilen in neupravičen mir. Odgovor nemške delegacije dokazuje, da se le-ta ne zaveda položaja, v katerem se sedaj nahaja Nemčija. Zavezne in pridružene vlade smatrajo zato za potrebno, da preden odgovore, pojasne sodbo celega kulturnega sveta o vojni. Po mnenju zaveznih in pridruženih vlasti je vojna, ki se je začela 1. avgusta 1914., največji zločin na človečanstvu in svobodi narodov, ki ga je kedaj zavedno zakrivil kak kulturni narod. Skozi mnogo let so se nemški voditelji zvesti pruski tradiciji, borili za evropsko gospodstvo. Niso se zadovoljili z naraščajočim blagostanjem in vplivom, do katere-

ga je Nemčija imela pravico, in ki so ji ga vsi drugi narodi z veseljem dovoljevali v društvu svobodnih in enakopravnih narodov. Hoteli so tiranizirati Evropo, pa so tiranizirali Nemčijo, in so, da dosežejo svoj cilj, uporabljali vsako sredstvo in vzgajali lastne podanike z nauki, da v mednarodnih vprašanjih velja več sila nego pravica. Gledali so samo na to, kako bi povečali svojo oboroženo moč na morju in na suhem, in so te ukrepe zagovarjali s tem, češ, da so ti ukrepi nujni, ker so nemški sosedi ljubosumni na njihovo blagostanje in moč. Gledali so, kako bi, namesto prijateljstva, zasejali med narode sovraštvo in ljubosumnost. Organizirali so sistem vohunstva in spletek, ki jim je omogočil, da so povzročili notranje neredne in vstaje in da so celo pripravili tajne napade na zemlji svojih sosedov, samo da jih lažje uničijo bolj gotovo in lahko, ko pride čas za to. Razburjali so Evropo z grožnjami in nasiljem, a ko so videli da so njihovi sosedi pripravljeni, da se uprejo njihovemu nasilju, so sklenili da vzdržijo s silo svoje evropsko gospodstvo. Čim bili pripravljene, so osrčili

svojega pohlevnega zaveznika, da napove Srbiji vojno z rokom samo 48 ur, čeravno so znali, da vojna za gospodstvo na Balkanu ne more ostati lokalizirana in da bo gotovo povzročila svetovno vojno. Da bi bili še gotovejši v svojem početju, so zavrnil vsak poizkus za spravo in diskusijo, dokler je postalo prepozno, dokler je postala neizogibna svetovna vojna, za katero so bili samo oni med vsemi kulturnimi narodi pripravljeni.

Odgovornosti Nemčije se ne omejujejo samo na pripravljane in povzročiteve vojne. Nemčija je odgovorna tudi za surovi in nečloveški način, kako se je vojna vodila. Čeravno je bila Nemčija ena izmed držav, ki so jamčile za Belgijo, je vendar, navzlic vsem svečanim obljubam, da jo bo spoštovala, kršila nevtralnost te miroljubne države. To ji pa ni zadostovalo: ukazala je streljati in požigati samo da ostraši prebivalstvo in da ga podvrže svoji volji. Nemčija je prva začela uporabljati udušljive pline, navzlic težkemu trpljenju, ki so ga le-ti povzročali. Začela je obstreljevati nezaščiten mesta, samo da oslabi moralo svojih sovražnikov s tem, da je pobijala žene in otroke. Nemci so začeli podmorsko vojno, zakrivali so zločin na mednarodnem pravu, ker so ubili veliko število potnikov in nedolžnih mornarjev na morskimi puščimi, izpostavljali se jih na milost in nemilost valovom in vetrovom; še hujše: na milost in nemilost moštva svojih podmorskih čolnov. Peljali so z brutalno zlobnostjo v suženjstvo v tujo zemljo na tisoče mož, žen in otrok. Dovoljevali so, da se postopa z vojnimi ujetniki tako barbarski, da bi se to bilo studilo tudi manj kulturnim narodom. Nemško postopanje je skoraj brez primere v zgodovini. Grozovito njihovo odgovornost dokazuje tudi dejstvo, da je v Evropi umrlo sedem milijonov ljudi, a več nego 10 milijonov ljudi nosi znake ran in trpljenja, ki so ga morali prestati zato, ker je Nemčija hotela zadovoljiti svoje tiranske težnje, pa se je zatekla k vojni.

Nato govori pismo o dolžnosti zaveznikov, da smatrajo to vojno za zločin proti pravici in kulturi. Spominja Nemčijo na to, kako se je vedno izjavljala, da mora sila odločiti. Navaja Wilsonov govor dne 27. septembra 1918., ko je odgovoril na nemško trditev, da mora le sila odločiti, z besedami: „Imamo torej samo en odgovor: sila, sila do skrajnosti, sila brez mej in omejitev, sila pravična in zmagovita, ki bo naredila iz pravice svetovni zakon in bo zmrnila v prah vsako tiranstvo.“ Angleski prvi minister je izjavil 14. dec. 1917.: „V nobeni državi ni sigurnosti, če ni gotovo, da se grehi kaznujejo. To velja tudi za mednarodno pravo; Vedno bodo zločinske države, dokler ne bo zagotovljena kazen za te zločine.“ — Clemenceau je rekel v septembru 1918: „Kaj hočejo francoski vojaki in kaj hočemo mi? Boriti se, boriti se zmagovito in brez prenehanja, dokler sovražnik

ne uvidi, da je kompromis med tako velikim zločinom in pravico nemogoč.

Podobno je izjavil tudi Orlando, sicer dne 3. oktobra 1918. leta: „Do miru pridemo, ko se naši sovražniki prepričajo, da ima človečanstvo pravico da se obvaruje pred nadaljevanjem vzrokov, ki so dovedli do nečloveškega klanja, in da kri milijonov ljudi upije ne za maščevanjem, toda za zadoščenjem plemenitih idealov, za katere je bila prelita.“

Nemčija mora plačati popolno odškodnino, pravi dalje pismo, ker to zahteva pravica, ki jo je Nemčija obljubila, ker to zahtevajo narodi, ki se sedaj zvišajo pod bremenem vojnih dolgov, ljudje, ki so jim uničeni domovi, vojaki, padli na bojišču, in njihove sirote. Nemčija mora obnoviti vse, kar je uničila. Če so ti pogoji trdi in neusmiljeni, mora to Nemčija sebi pripisati. Nekdo mora prenašati vojne posledice, in prenašati jih bo morala Nemčija, a ne narodi, ki jim je ona nanese toliko krivic in škode. Pismo prihaja na predmet odgovornosti nemškega naroda ter pravi, da je nemški narod ravno tako odgovoren, kakor vlada, ker če bi se ne bil strinjal s svojo vlado, bi jo bil lahko vedno strmoglavil, toda namesto tega jo je do poraza vedno podpiral.

Zvezne in pridružene vlade smatrajo torej, da je njihov mir pravičen, ker stoji na podlagi osvoboditve potlačenih narodov in vzpostavljenja narodnih meja, v kolikor je to mogoče v skladu s prizadetimi narodi in s potrebo, da se vsakemu omogoči neodvisno narodno in gospodarsko življenje. Na teh, Wilsonovih principih, da sloni tudi sklep miru. Na podlagi teh principov se je ustanovila neodvisna Poljska, ki mora imeti svoboden in zajamčen dohod do morja. Kar se tiče ozemelj, ki jih mora Nemčija odstopiti Danski in Belgiji, si je Nemčija nekoliko tega ozemlja s silo prilastila, na vsak način se bo povsod vpoštevalo ljudsko glasovanje. Bivši nemški podaniki v kolonijah nočejo več pripadati Nemčiji.

Zavezniki ne nameravajo, nadaljuje pismo, Nemčije zadušiti in ji vzeti nje mesto v svetovni trgovini in politiki. Zavezniki žele, da Nemčija sodeluje pri svetovnem blagostanju. Seveda ima Nemčija težje stališče od drugih, ker mora del svojih dohodkov uporabljati za plačanje odškodnine.

Pripustitev Nemčije v Zvezo narodov je odvisna od obnašanja nemškega naroda in od tega, kako bo Nemčija vršila mirovne pogoje.

Nemška delegacija, pravi končno pismo, očita zveznikom blokado, s katero so centralne države v vojni zaprli. Blokada je bila vedno zakonito pripoznano vojno sredstvo, a zavezniki so pri tej blokadi vedno vpoštevali mednarodne zakone. Če so zavezniki Nemčijo izvanredno strogo zaprli, so to storili samo radi tega, ker je nemško vojevanje dobilo zločinske oblike.

Zavezniki končno opozorujejo, da je to pismo in memorandum, ki ga spremlja, njihova zadnja beseda. Nemčija ima 5 dni časa: če sprejme to novo pogodbo, se podpiše mir v Versaillesu, če sprejme, bodo zavezniki ukrenili prisilna sredstva. — Pismo nosi Clemenceauov podpis.

Zavezniški odgovor Nemčiji je končno veljaven.

LONDON, 17. Minister Bonar Law je imel govor, v katerem je pozival zaveznike, da ostanejo složni. Zagotavljal je, da se sloga v razpravah na mirovni konferenci ni kršila: bila so samo nasprotujoča si mnenja. Trdil je, da je mir, ki se hoče skleniti, pravičen, čeravno strog, ker da hoče preprečiti morebiten ponoven nemški napad. Izjavil je, da je zavezniški odgovor na nemške protipredloge končno veljaven.

Slovenska deputacija pri Wilsonu.

PARIZ, 17. (Po „Lavoratoru“.) Wilson je sprejel v avdijenci slovensko deputacijo, ki so jo sestavljali: knezoškof Jeglič, dr. Breje, dr. Ehrlich, Golouh, dr. Novak, Prepeluh in še nekateri drugi. Nagovor je imel dr. Breje, ki je začel z besedami: „Ave, Wilson morituri Sloveni te salutant!“ Nadaljevaje je rekel, da so Slovenci resno ogroženi v njih narodnem obstanku, če ententa ne izpremeni svojega namena. Prepeluh je prosil Wilsona, naj se zanima za usodo tistih slovenskih manjšin, ki bi utegnile ostati priključene k italijanskemu kraljestvu. Wilson je dal mnogo obljub in se je dobrohotno poslovil od deputacije, ki se je uverila, da je bil Wilson popolnoma poučen o razmerah v Jugoslaviji. (Iz zgornjih imen je razvidno, da so bile v tej deputaciji zastopne vse stranke, tudi socialnodemokratska.)

Italijansko zasedanje na Koroškem.

BELJAK, 16. Odredbe za prodiranje je določilo naravnost italijansko vrhovno poveljništvo samo, in te odredbe so bile take, da so bile v noči 12. t. m. popolnoma izvedene. Na Trbižu se je zbralo veliko število avtovozil, s katerimi so se prevažale čete in material. Koroške oblasti so z druge strani na vse mogoče načine olajšale uporabo železniških prog. Tako so brez neljubih dogodkov in ob največjem navdušenju prebivalstva italijanske čete zasedle pas ozemlja Beljak-Trg-Št. Vid, po katerem teče železniška proga Trbiž-Dunaj, po kateri se razvija skoraj ves promet ententnih dobav za Nemško Avstrijo. Srbi so zasedli hribovje severno celovške kotline in mesto samo. Naša (italijanska) zasedba preprečuje, da bi se Jugoslovani polastili šentvidske proge, kakor so se celovške. General Segrè se je vrnil v Celovec, kjer se nahaja sedaj z vsemi člani italijanske misije. Povsod se nadaljujejo manifestacije simpatij Korošcev (nemških) za Italijo in njeno vojaštvo. General Tassoni je pregledal okupacijsko vojaštvo, čigar morala je kar najvišja.

Nemci morajo sprejeti mirovno pogodbo v petih dneh.

PARIZ, 17. Generalni tajnik konference Dutasta je izročil nemškim delegatom pismo Clemenceauja kot predsednika mirovne konference. V pismu so razložene misli, ki so navdahnile odgovor zaveznikov, in je formuliran „ultimatum“, ki se glasi: če nemška vlada ne podpiše brez vsake razprave v petih dneh, se takoj ukrenejo militarične in gospodarske odredbe.

Ali v sedmih dneh?

PARIZ, 17. Ob izročitvi odgovora zavezniških in pridruženih vlad nemških legacije je Simon pripomnil, da rok petih dni ne zadostuje. Določil se je pa, ker so ga Nemci sami označili kot zadostnega. Ali, vsled želje nemške delegacije je dovoljen nemški vladi dodaten rok 48 ur za odgovor: da ali ne! Rok poteče torej v ponedeljek, ob 11.

Brockdorff odpotoval.

VERSAILLES, 17. Grof Brockdorff-Rantzau in petorica nemških delegatov, dva finančnika in 74 drugih oseb so odpotovali danes s postaje Noysi le Roi.

Mirovna pogodba z Avstrijo.

PARIZ, 16. Svet četvorice se bavi z mirovno pogodbo z Avstrijo, posebno s finančnimi klavzulami in s pogoji za obnovo.

Danes zjutraj je dospela v Saint Germain neka delegacija 1 Avstrijcev. Sestavljajo jo: finančna komisija petih oseb, nekaj svetovalcev in tajnikov.

TEDENSKI KOLEDAR

21. Junija	Sobota, Alojzij (Vekoslav).
22. "	Nedelja, 2 pobink. Ahacij.
23. "	Ponedeljek, Eberhard, Ceno.
24. "	Torek, Janez Krstnik, Kres.
25. "	Sreda, Viljem, Prosper.
26. "	Četrtek, Janez in Pavel, Virgil.
27. "	Petek, Srce Jezusovo Kema.

Upravitelj in urednik: KAROL JUŠIČ.
Tiskarna G. Juch v Gorici.

Tvrdka išče krojače.

Plača se dobro. Več povê uredništvo, kamor se je obrniti za nadaljna pojasnila.

Pevovodja išče službe. Ponudbe na uredništvo „Goriškega Slovenca“.

V soboto zvečer je bila zgubljena zlata zapestnica z medaljonom, na kojem so vrezane črke M. B. Zapestnica je morala biti zgubljena od via Capuccini do via Cipressi. Pošteni najditelj dobi primerno nagrado. Naslov Marija Bizjak, via Capuccini 9.

Vsakovrstno MILO

in vsako množino na debelo se prodaja od 3 lir naprej za ducat v

Zalogi G. PRIMAS

Gorica, Ulica Teatro 18

ANTON PERTOT

GORICA — Ulica Municipio 4 — GORICA
Filjalka ulica Teatro 18

: : : : PRODAJALNA : : : :
s papirjem, črtanjem in knjigovezjem
Sprejema tudi izdelovanje fotografičnih slik,
klišejev in druga slična dela.

! BAZAR !

Na Verdijem tekalšču
Corso Giuseppe Verdi 13

Se nahaja bogata zaloga galanterij, papirja, dišav, toaletnega mila, steklenin, glinastih posod in posebno pogata izbira razglednic in časnikov.

Prodaja se vse na drobno in na debelo.

S cenami ne more nihče konkurirati.

Leopold Zakraisek

Ima bogato zalogo manufakturnega in modnega blaga, kakor tudi oblek za moške in otroke.
Posebnost so moške obleke lastnega izdelovanja.
Svršniki za moške v angleškem blagu.
Velika izbira moškega blaga angleške produkcije.

Oskar Pascul & Co

v Gorici

via Rastello št. 10

Izdelujejo se tudi obleke na mero po životu.

Vsak dan dohaja zalogi novo blago iz najboljših tovarnen.

Cene so take, da ne more z njimi nihče konkurirati.

Prodaja se na debelo in na drobno.

Borovaz & Colledani

GORICA, Riva Castello št. 4

Zaloga manufakturnega blaga na debelo

ZMERNE CENE

Pozor za birmance

Velika zaloga vsakovrstnih ur,
veržic in zlatenin

Najnižje cene

Sigon Josip - Gorica

Ulica
Rastello
št. 8.

Ulica
Rastello
št. 8.